

596/2009

R OMÂNIA
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

SENTINȚA Nr. 802/CA/2010

Şedința publică din data de

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE
Grefier

Pe rol fiind judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul SC SRL în contradictoriu cu părâta AGENAȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTARRE FISCALĂ - D.G.F.P. BIHOR având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă părțile.

Procedura legal îndeplinită.

Se constată că debaterea cauzei a acut loc în data de 15 septembrie 2010, când părțile prezente au pus concluzii pe fond, concluzii ce sunt consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre și când s-a amânat pronunțarea pentru data de 15 octombrie 2010.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei de contencios administrativ fiscal de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor, la data de 15.09.2009, reclamanta SC SRL a chemat în judecată pe părâta Administrația Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bihor, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea deciziei nr. / 15.09.2009 privind respingerea contestației sale și anularea măsurilor dispuse prin Dispoziția nr. / 15.09.2009, a deciziei de impunere nr. / 15.09.2009 privind obligațiile suplimentare de plată și a raportului de inspecție fiscală nr. / 15.09.2009, respectiv suspendarea executării actelor administrativ fiscale atacate.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că părâta, în urma controlului efectuat a emis Decizia de impunere nr. / 15.09.2009 privind obligațiile fiscal suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr. / 15.09.2009, prin aceste acte disponându-se obligarea sa la plata sumei de lei reprezentând

lei TVA și lei majorări de întârziere aferente.

Reclamanta mai arată că a beneficiat de fonduri SAPARD, conform contractului cadru nr. / 15.09.2007, în cursul anului 2007, fiind realizate o parte din lucrările de construcții montaj, la hale porcine, lucrări executate de către SC „M SRL” SRL, lucrările fiind finalizate în februarie 2008, moment în care s-a făcut factură

și receptia finală a lucrării, astfel încât a fost emisă factura fiscală nr. / .2008 de către SC M SRL care a încasat de la reclamantă sumă de lei cu titlu de TVA.

Se mai arată de către reclamantă că a solicitat rambursarea TVA în sumă de lei conform decontului de TVA nr. / .2008 depus la Administrația Finanțelor Publice Tinca, din care conform Deciziei de rambursare nr. / .2008 s-a aprobat restituirea sumei de

lei, după ce în prealabil a fost supusă inspecției fiscale, prin raportul încheiat la data de .2008.

Reclamanta consideră că în mod eronat s-a emis decizia de reverificare deoarece nu au apărut elemente suplimentare de la data efectuării inspecției fiscale și a deciziei de rambursare a TVA, nu a intervenit nici o modificare legislativă, starea de fapt și de drept reținută fiind aceeași.

Reclamanta precizează că suma de lei reprezentând TVA a fost achitată prestatorului, acesta e cel care a beneficiat de sumă și împotriva acestuia ar trebui să se îndrepte pârâta. Prin urmare, bugetul de stat nu a fost păgubit de către reclamantă, iar prin obligarea ei la plată s-ar ajunge la situația ca la bugetul de stat să se aplice de două ori aceeași obligație fiscală, în mod greșit de la ambii participanți la contractul nostru.

În drept, reclamanta și-a intemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 10, art. 11, art. 14 și art. 15 din Legea nr. 554/2004.

În dovedirea cererii, reclamanta a depus la dosarul cauzei următoarele înscrișuri în copie: Decizia nr. / .2009 emisă de pârâtă, decizia de reverificare nr. / .2009, dispoziția nr. / .2009, decizia de impunere nr. / .2009, nota de restituire din .2008, decizia de rambursare a TVA din .2008, raportul de inspecție fiscală nr. / .2008.

Pârâta DGFP Bihor a depus întâmpinare la dosar prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantei, arătând că în anul 2007 lucrările de construcții montaj la care face referire reclamanta au beneficiat de măsurile de simplificare prevăzute de art. 160 alin. 2 lit. c din Legea nr. 571/2003, iar începând cu 01.01.2008 lucrările de construcții montaj au regimul de taxare normală.

În factura emisă către reclamantă cu nr. / .2008, SC M a înscris sumă de lei ca și valoare fără TVA, respectiv suma de lei TVA aferent, valoarea totală a facturii fiind de lei, iar la denumirea serviciilor se menționează conform situației de lucrări pe luna februarie 2008, conform contractului de lucrări nr. / .2007, modernizare ferma porci , jud. Bihor.

Pârâta mai arată că suma de lei reprezintă valoarea lucrărilor de construcții montaj pentru care în cursul anului 2007 s-au achitat avansuri care au acoperit integral valoarea devizului general, pentru care atât furnizorul cât și beneficiarul au aplicat măsurile de simplificare. SC M Const SRL nu a întocmit corect factura fiscală nr. 1687310/03.03.2008, întrucât a înscris în mod eronat TVA aferent devizului general, în suma de 13.100,52 lei, respectiv la denumirea produselor menționat „conform situației de lucrări pe luna februarie 2008, conform contractului de lucrări nr. 1/04.01.2007, modernizare ferma porci , jud. Bihor”. Furnizorul nu a respectat prevederile Codului Fiscal, în sensul

că baza de impozitare pentru care se calculează TVA trebuia să fie egală cu diferența dintre valoarea lucrărilor de deviz și valoarea avansurilor acordate în anul 2007 și stornate, conform pct. 82 alin. 12 din Normele de aplicare a Legii nr. 571/2003.

Părâta mai precizează că factura finală de închidere a obiectivului de investiții trebuia întocmită și emisă tot în regim de taxare inversă, întrucât nu există diferență pozitivă între valoarea lucrărilor și avansuri, însă furnizorul nu a respectat măsurile de simplificare pentru lucrările de construcții montaj. De aplicarea prevederilor art. 160 din Legea nr. 571/2007 sunt responsabili atât furnizorii/prestatorii cât și beneficiarii, însă pește reclamanta. Astfel că TVA de lei înscrisă în factura fiscală nr. / 2008 este eronată deoarece nu avea baza de impozitare potrivit prevederilor legale. Plata unui TVA înscris eronat într-o factură care contravine dispozițiilor legale nu conduce automat la exercitarea dreptului de deducere a TVA.

Cu privire la majorările de întârziere, părâta arată că acestea s-au calculat de la data de 2008, data înregistrării în contul societății a TVA rambursat și până la data de 2009.

Părâta a depus la dosarul cauzei următoarele înscrisuri în copie: referatul nr. / 2009, dispoziția nr. / 2009, decizia de impunere nr. / 2009, raport de inspecție fiscală nr. / 2009 emise de părâta, situația privind TVA aferentă perioadei 01.01.2007 – 31.03.2008., modul de calcul a majorărilor și penalităților de întârziere.

La termenul de judecată din 2010, instanța a încuviințat interogatoriul părâtei, însă aceasta nu a răspuns întrebările adresate.

Analizând actele dosarului, instanța reține următoarele:

La data de 03.01.2007, reclamanta a încheiat cu SC M SRL contractul cadru nr. , având ca obiect lucrări de construcții montaj la hale porcine - modernizarea fermei de porci din localitatea , jud. Bihor. Lucrările au fost finalizate în februarie 2008.

Pe parcursul anului 2007, SC M SRL contract cadru nr. a emis mai multe facturi pentru plata unor avansuri, în regim de taxare inversă, fără TVA, aplicând măsurile de simplificare prevăzute de art. 82 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003. Valoarea totală a facturilor emise a fost de lei, ceea ce corespunde cu valoarea lucrărilor, facturile fiind emise fără TVA.

La data de 2008, prestatorul de servicii SC M SRL a emis factura fiscală cu nr. pentru suma totală de lei, din care suma de lei reprezintă TVA aferent și lei reprezentând valoarea lucrărilor.

În urma cererii reclamantei, părâta a aprobat rambursarea TVA în valoare de lei, fiind inclusă în această sumă și TVA aferent facturii nr. 2008 – lei. Ulterior, în 2009 s-a dispus de către părâta reverificarea rambursării TVA pentru perioada 01.01.2007 – 31.03.2008, față de nerespectarea măsurilor de simplificare, respectiv taxare inversă pentru avansurile facturate în 2007 și stornate în 2008. Prin dispoziția nr. 5226/18.05.2009, decizia de impunere nr. 356/18.05.2009 și

raportul de inspecție fiscală nr. / 2009, pârâta a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată la bugetul de stat a sumei de lei reprezentând TVA - și majorări de întârziere - lei.

Instanța constată că serviciilor furnizate de către SC M SRL către reclamantă le sunt aplicabile măsurile de simplificare prevăzute de art. 160 din Legea nr. 571/2003, fapt necontestat de către părți.

Potrivit pct. 82 alin. 3 din Normele de aplicare a Legii nr. 571/2003, în cazul serviciilor de construcții montaj efectuate în favoarea reclamantei, pentru avansurile încasate, prestatorul trebuia să emită facturi fără taxa pe valoare adăugată și să înscrie în factură mențiunea „taxare inversă”, taxa urmând a se calcula de către beneficiar și a se înscrie în facturi, fiind preluată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Din actele dosarului și susținerile părților, rezultă că prestatorul a emis facturi fără TVA pentru avansurile încasate în cursul anului 2007 – în valoare de lei, respectând prevederile Legii nr. 571/2003.

În cazul lucrărilor de construcții montaj realizate de către prestator pentru reclamantă, fiind încasate avansuri și emise facturi în regim de taxare inversă până la data de 31.12.2007, însă factorul generator de taxare intervenind în anul 2008, când se emite factura nr. / 2008 -

lei, din care suma de lei reprezintă TVA aferent și lei reprezentând valoarea lucrărilor, trebuia aplicat regimul normal de taxă numai dacă și pentru diferența dintre valoarea lucrărilor pentru care faptul generator de taxă intervine în 2008 și valoarea avansurilor încasate în 2007. Or, în speță, valoarea lucrărilor pentru care s-a emis factura în martie 2008 este inferioară avansurilor facturate în 2007. Acesta este motivul pentru care și această factură trebuia emisă în regim de taxare inversă.

Nu poate fi primită apărarea reclamantei în sensul că pârâta a încasat TVA de două ori, întrucât pârâta a încasat TVA de la prestator conform facturii nr. / 2008, care este persoana obligată la plata taxei potrivit art. 150 Legea nr. 571/2003, iar reclamanta, care din eroare a achitat TVA către prestator, a solicitat rambursarea TVA de la pârâtă. În urma acestui mecanism, prin rambursarea TVA către reclamantă prin decizia de rambursare nr. / 2008, pârâta nu a mai încasat TVA pentru aceste operațiuni, deși ele nu sunt scutite de la plata TVA. Din plata eronată a unei sume de bani către prestator, în speță TVA, nu se naște dreptul reclamantei de a obține acea sumă de la pârâtă, ci tot de la cel care a încasat suma fără drept.

De asemenea, atât timp cât reclamanta nu a atacat decizia de reverificare nr. / 2009, instanța nu poate analiza dacă decizia este legală, dacă au existat motivele prevăzute de lege pentru a se trece la reverificarea reclamantei.

Instanța mai reține că reclamanta este și ea responsabilă, alături de prestator, pentru aplicarea măsurilor de simplificare, respectiv pentru faptul că prestatorul nu a menționat „taxare inversă” în factura emisă, conform cu art. 160 alin. 5 din Legea nr. 571/2003.

În ceea ce privește majorările de întârziere, instanța reține că acestea au fost corect aplicate și calculate, în conformitate cu prevederile art. 120 alin. 2 din C.pr.fiscală, pentru diferențele suplimentare de creațe fiscale

rezultate în urma modificării deciziei de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creației fiscale. Dat fiind că suma de lei trebuia încasată de la prestatör în termenul prevăzut de lege, în mod corect a apreciat părâta că reclamanta datorează majorări de întârziere de la data rambursării către aceasta a TVA-ului, când s-a născut creața fiscală față de ea.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004 coroborat cu dispozițiile legale menționate mai sus, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea reclamantei.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRÂȘTE

Respinge ca neîntemeiată cererea formulată de către reclamanta SC SRL, cu sediul în FN, jud. Bihor, împotriva părâtei DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BIHOR, ambii cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir, nr. 2B, jud. Bihor.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi , 30.06.2010.

Președinte,

Maria Carmen Orban

Grefier,

K. Bozianu